

je veliko trpela, davica jo je hudo mučila. Ali nikdar se ni pritoževala, da ne bi grenila srca svoji dobri materi. — Da, Mimike ni več! Hotela se je darovati Jezusu, on pa jo je vzel k sebi. Nji res veljajo besede, ki sem jih zadnjič brala:

»Lahka je nedolžnih smrt
Večni raj jim je odprt.
Malo tukaj le trpijo,
Tam se večno veselijo.«

—r—

Spomladi.

»Nezdé pod stropom lastavice,
Zelen, cvetoč je hrib in log;
In v solncu plešejo mušice,
Spet sliši se pastirski rog.

Oj Čada, Sivka, v log od jasli,
Za mano psiček hov, hov, hov!
Ko kravici se bosta pasli,
Za zajčkom skočiš v les na lov!

Vijolic jaz naberem v kito,
Pripnem jo za klobučni trak;
Živinico poženem sito
Domov, ko prvi pade mrak.

Hej, brž od jasli kravci naši,
Za mano psiček hov, hov, hov!
Lepo nam boče tam na paši,
Zvečer pa pridemo domov!

Vnéslav.

